Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

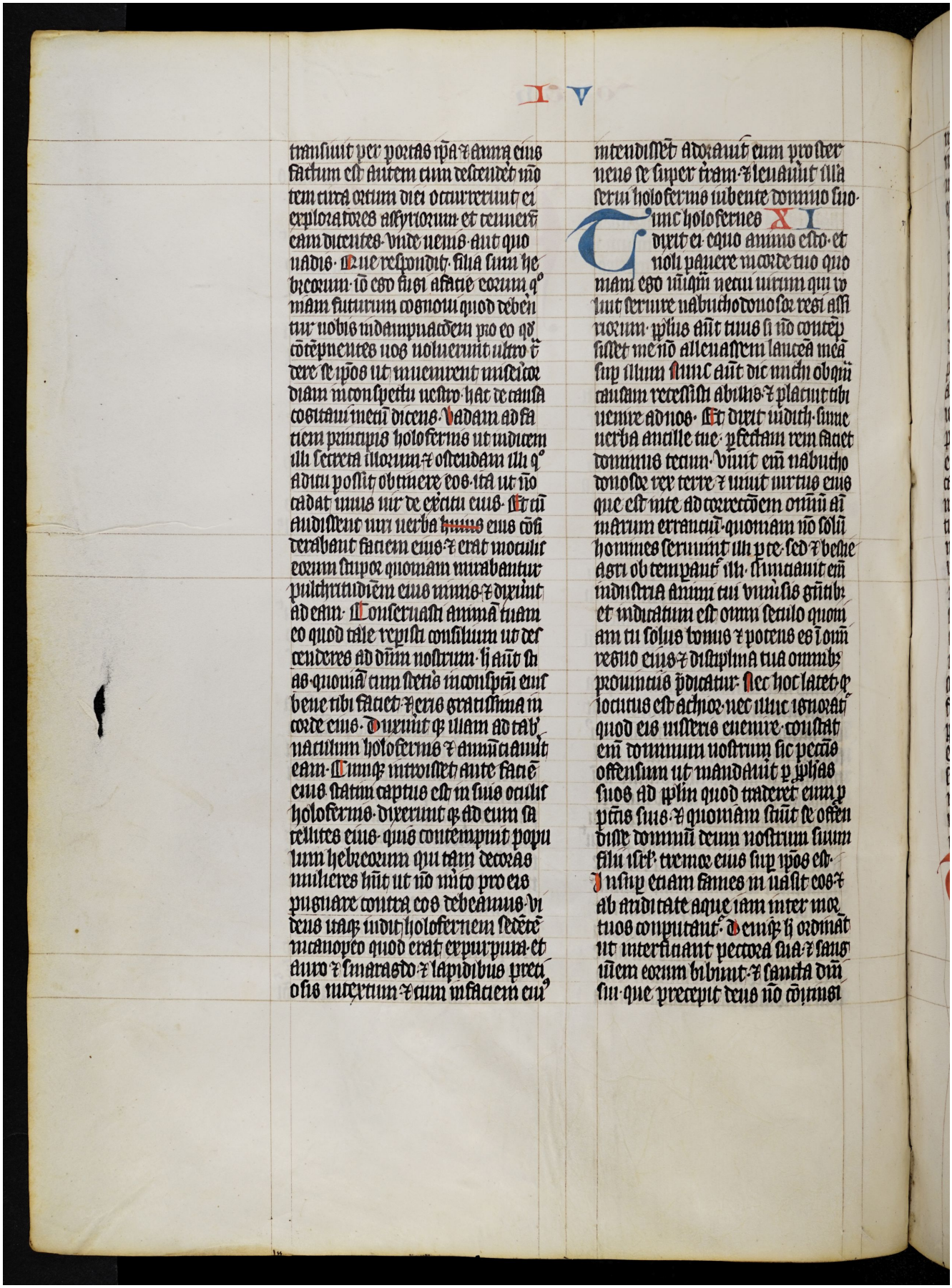

transiuit per portas ipsa & anima eius
factum est autem cum descendet ho
tem cura ortum diei occurrerunt ei
exploratores assyriorum et tenuerũt
eam dicentes. Vnde uenis. aut quo
uadis. Que respondit. filia sum he
breorum. ideo ego fugi a facie eorum q°
mam futurum cognoui quod debẽ
tur nobis in dampnacionem pro eo q°
cõtẗpnentes nos noluerunt ultro tẗ
dere se ipsos ut inuenirent misericor
diam in conspectu uestro. hac de causa
cogitaui mecũ dicens. Vadam ad fa
ciem principis holoferni ut indicem
illi secreta illorum & ostendam illi q°
aditu possit obtinere eos. ita ut nõ
cadat unus uir de exercitu eius. Et cũ
audissent uiri uerba huius eius cõsi
derabant faciem eius & erat mirabile
eorum stupor quoniam mirabantur
pulchritudinem eius nimis & dixerunt
ad eam. Conseruasti animã tuam
eo quod tale cepisti consilium ut de
scenderes ad dñm nostrum. si autẽ fe
ceris quomodo cum sciens inconspectu eius
bene tibi fiat & eris gratissima in
corde eius. Dixerunt q̃ illam ad tab
naculum holoferni & annũciauerunt
eam. Cumq̃ introisset ante faciẽ
eius statim captus est in suis oculis
holoferni. dixerunt q̃ ad eum sa
tellites eius. quis contempnit popu
lum hebreorum qui tam decoras
mulieres hãt ut nõ mito pro eis
pugnare contra eos debeamus. vi
deus itaq̃ iudit holofernem sedẽte
in aulaeo quod erat expurpura et
auro & smaragdo & lapidibus preci
osis intertextum & cum in faciem eius
intendissẽt adorauerunt eum prosler
nens se super iram. & leuauerunt illa
seruo holoferni iubente domino suo.

Tunc holofernes XI
dixit ei. equo animo esto. et
noli timere in corde tuo quo
niam ego nũquã nocui uirum qui u
lunt seruire nabuchodonosor regi assi
riorum. plus autẽ tuus si nõ contẗp
sisset me nõ allenassem lanceã meã
sup illum. nunc autẽ dic mihi ob quã
causam recessisti abiuus. & placuit tibi
uenire ad nos. Et dixit iudith. iuue
uerba ancille tue. p̃ficiam rem placet
domino tecum. viuit enim nabucho
donosor rex terre & uiuit uirtus eius
que est mihi ad correcõem omniũ ani
marum errantiũ. quoniam nõ solũ
homines seruiunt illi p̃ te. sed & bestie
agri ob tempt̃ illi. iumentaque eiũ
industria animi tui viuunt. is gẽtib
et indicatum est omni seculo quoni
am tu solus bonus & potens es in omni
regno eius & disciplina tua omnibus
prouinciis p̃dicatur. Nec hoc latet q̃
locutus est achior. nec illum ignorat
quod eis insteris euenire constat
eum dominum nostrum. sic peccãs
offensum ut mandauit p̃ ipsas
suos ad ipsum quod traderet eum p
pcãs suis. & quoniam statuit se offen
disse dominũ deum nostrum suum
filii israel. timore eius sup ipos est.
Insup etiam fames in uasit eos &
ab audicitate aque iam interi mo
tuos computant. Decreuerũt ergo si ordinat
ut interficiant pecora sua. & sanguinem
eorum bibunt. & sancta dñi
sui. que precepit deus nõ comedunt